

**בן מנהל מוזיאון ת"א חיים גמזו מסרב
לשלם מזונות לבתו של יו"ר הכנסת -
בטענה שהוציאה כסף על ידי קבוע**

בלשים

נגד בת הי"ר

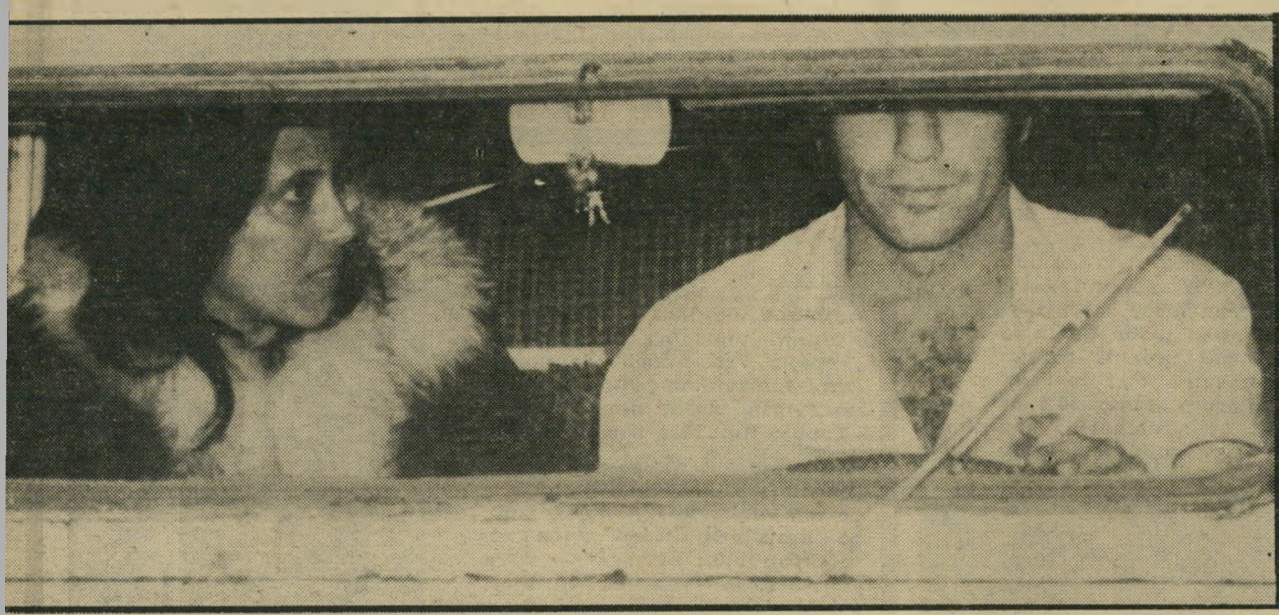
סיפק עילה לגמזו להגיש את בקשותיו לבתי-המישפט. בבקשתו המפורטת לבית-הדין אומר בשמו עורך-הדין: הנתבעת (נעמה) הונתה את בית-המישפט בכלל הנוגע לנימוקי הרחקתו של התובע מביתו, וכל תכליתה של פעי-לותה המישפטית היתה לפנות מקום לי-אחד בשם דני אמיצי, אשר רבים הם עדי הכיעור ליחסיה עימו... על-כן דורש גמזו מבתי-המישפט לבטל את כל ההתחייבויות

סרטים, התמזמוזו כפומבי — ממש כמו בעל ואשתו. החוקר הפרטי אף ידע לספר, מפיה של אחת משכנות אותו בית, כי בעת המילחמה ירדו נעמה וידידה אמיצי למיקלט, כש-שניהם לבושים בפיגמות. טעים מהדו"ח הבלשי הוגשו כי ראייה לבית-המישפט המחוזי ומשמ-

כבוד החזקת ילדתו, גם את כל הוצאות הבית של נעמה. הוא אף סולק מדירתם המשותפת, על-פי דרישתה של נעמה, ש-התקבלה ע"י בית-המישפט, ועבר לגור ב-דירת-חדר של רווקים. לפני מיספר חודשים הוזמן יוסי להרי-צות באחת האוניברסיטאות בארצות-הברית, ולדבריו שמח לקבל את ההצעה, משום שנעמה המשיכה להתעלל בו גם אחרי הפירוד ביניהם.

מנהל מוזיאון תל-אביב, ד"ר חיים גמזו, היה השבוע מוטרד מאוד. ב-מוזיאון שלו התגלה כי מיספר תמונות יקרות-ערך נעלמו כאילו בלעה אותן ה-אדמה. אולם בדיוק באותו יום, סיפק בנו של המבקר המפורסם, יוסי גמזו, הפיזמונאי והחמשי"ר הידוע, תמונות מסוג אחר ל-גמרי. היו אלה צילומים, שהוגשו לבית המישפט המחוזי בתל-אביב, של אשתו של

שתי תמונות שצולמו על-ידי הבלשים:

נעמה ישעיהו גמזו בחברת ידידה המציל ברחוב ובמכונית

שהוטלו עליו בגלל קשרי-הנישואין שלו עם נעמה. **ב** תצהיר נגדי, אותו הגישה נעמה גמזו לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, היא מכחישה כי היא מתגוררת עם גבר זה, שגבר זה לן אייפסם בדירתה או שהתייחדה בדירתה עם גבר זה. היא מכחישה אף את סיפור הפיג'מה, אך מודה שביקרה בקולנוע דקל עם ידיד, אם כי כמובן לא התחבקתי ולא התנשקתי עם אותו ידיד, לא בניעה וכמובן שלא בי מקום ציבורי בפני אנשים. "נכון הוא שאני יוצאת לפעמים בלוויית חברים וחברות למקומות בידור, אך פרט לכך לא היו לי קשרים עם שום אדם ולא היו לי יחסים עם אדם אחר". פרשת המאבקים המישפטיים בין בני שתי המשפחות המפורסמות, מאבקים ה-ניחנים בכל הסממנים של סרט הוליבודי — צלע שלישייה, בלשים פרטיים, מכות והשמצות הדדיות — תמשיך בוודאי ל-העסיק עוד זמן רב את בתי-המישפט ואת חוג ידידיהם של יו"ר הכנסת ומנהל-המוזיאון.

שם הומריקריאה מרתק: "יום ה-15.2.74, שעה 6.00 בערב: הי-מכונית (של אמיצי) כבר חנתה ליד הבית, אותה שעה היתה הפסקת-חשמל באזור תל-אביב רבתי, והדירה חשוכה. עלינו מייד למעלה כדי לוודא שנמצאים בדירה, ומבעד לדלת שמענו קולות גבר ואשה, שעה 6.30 בערב: חודשה אספקת החשמל ומרבית הדירות בבניין הוארו, אך דילת גמזו נשארה חשוכה עד שעה 19.25". "יום 25.2.74: 20.45, יצאו בני-הזוג מן הבניין בבגדי-ערב, נכנסו למכונית (מכו-נית הדהי-שבו של אמיצי), ואנו אתריהם עד לקולנוע דקל בשיכון בבלי. הסרט: קאט באלו. סמוך לאולם-הקולנוע הם יצאו מהמכונית כשהם מחובקים ומתנשקים מ-פעם לפעם, זאת אף תוך כדי עלייתם במדרגות. נשארו בתצפית לקראת יציא-תם, ועם צאתם מהקולנוע ביצענו את ה-תצלומים המצורפים בזה, והמדברים בעד עצמם — ולולא נבהלו מהבוקות-התאורה של המצלמה, היינו משיגים את צלומם כפי שנהגו בכניסתם לקולנוע. אך גם מה שצולם, למרות הכול, נותן תיאור משכנע בהחלט". החומר שהגיש מישרד-החקירות הפרטי

יוסי הקפיד לשלוח מארצות-הברית את דמי-המזונות שהגיעו לנעמה על-יפי החי-לטת בית-המישפט, אולם אט-אט החלו מגיעים לאוזניו סיפורים, מהם הסתבר לן כי הוא מפרנס, בעצם, לא רק את אשתו, אלא גם בחור צעיר, הצעיר גם מנעמה, אשר עבר להתגורר עימה בדירה שהיתה בזמנו גם דירתו של יוסי. גמזו לא היסס, שלח ייפוי-כוח מלא לעורך-הדין הישראלי שלו, יעקב אריאלי, לפעול בכל האמצעים האפשריים כדי לבטל את חובת דמי-המזונות שעליו לשלם. אריאלי מיהר לשכור שירותי מישרד-בלשים פרטי בשם ברק שירותי-חקירות, אשר הציב בלשים סביב ביתה של נעמה, ואחרי עיקוב הגיש תצהיר בשבועה, אשר ממנו משתמע אומנם כי נעמה מנהלת חיי מישפחה עם איתו צעיר, דני אמיצי, בעוד שרישמית היא עדיין נשואה ליוסי גמזו. דו"ח הבלשים הפרטיים נתן לפרשה את הברק הסופי. הבלשים הפרטיים הצליחו לגלות כי אמיצי אכן לן בדירת גמזו, באותם לילות בהם היה בבית, ברחוב התחיה 28 בחולון, תחת מעקב; כי ה-שניים יצאו לבילויים משותפים, הלכו ל-

גמזו, נעמה, יחד עם ידידה דני אמיצי, עובד בריכת-השחייה הנוצחון בבתי-ים. התמונות פיקנטיות במיוחד, משום שתי סיבות. האחת — זה של האשה, והשנייה — האפילו שקדם לפנייה זו לבתי-הדין. האשה היא נעמה גמזו-שרעביי-שעיהו, בתו של יו"ר הכנסת ישראל ישעיהו. המישפט בין בנו של המבקר ומנהל-המוזיאון לבין בתו של יו"ר הכנסת, ש-נערך לפני כשנתיים, עורר אז סערה רבה, הן בגלל זהותם של המתדיינים, והן בגלל הצבעוניות הרבה שלו (העולם הזה 1827).

ב נייהוזג הטיחו האשמות הדדיות על מכות, התעללות ואכזריות, כאשר יוסי גמזו הציג עדויות כחולצה קרועה, משק-פיים שבורים ומכונת-כתיבה מנותצת, ו-מאשים את אשתו בהיי הלולות בתוך דירתם — ואילו נעמה טענה כי יוסי היה מכה אותה, מקים רעשים כדי שלא תוכל לישון, ונועל בפניה את חדר-השינה המשותף שלהם. לפני כשנתיים קבע בית-המישפט כי על יוסי לשלם, נוסף למימזונות